

Dr. Horváth Csaba

a BME tiszteletbeli doktora

*1930-ban született Szolnokon.
Vegyészmérnöki oklevelét 1952-ben szerezte, száma: 800.*

1952-1956 között a BME Szerves Kémiai Technológiai Tanszékén volt tanársegéd. 1956-ban elhagyta az országot. Először a frankfurti Farbwerke Hoechst AG fejlesztő-kutató mérnökeként alkalmazta. 1961-től 1963-ig a frankfurti Johann Wolfgang Goethe Egyetem kutatója lett. A következő évben a Harvard Egyetem tudományos munkatársa volt. 1964-ben a Yale Orvosi Főiskolára került tudományos munkatársnak, majd 1970-ben docenssé nevezték ki. 1972-től 1979-ig a Yale Egyetem mérnöki tudományok tanszékén a biotechnológia docense, 1979-től professzora. 1987-1993 között megbízták tanszékvezetői feladatok ellátásával. 1998-tól kromatográfiával és elektroforézissel, alkalmazott enzimológiával, biotechnológiával, ipari elválasztási eljárásokkal foglalkozott. Kidolgozta a folyadékkromatográfia egységes elméletét, elsőként fejlesztette ki a modern folyadékkromatográfia rendszerét. Az Új-angliai Kromatográfiai Tanács Alapító elnöke (1984), 12 folyóirat szerkesztő bizottságának tagja, a New York-i és Connecticut-i Tudományos Akadémia tagja. 1986-tól a BME díszdoktora, 1990-től a Magyar Tudományos Akadémia külső tagja. Szakirodalmi munkássága jelentős. Főbb művei: High-Performance Liquid Chromatography, Advances and Perspectives I–V., 11 könyve, 309 tudományos közleménye jelent meg, 8 szabadalmát fogadták el.

Munkásságáért igen sok elismerést kapott. Így többek között megkapta a Zwett, a Steven Dal Nogare, az Alexander von Humboldt, a Golay, valamint a van Slyke díjakat. Megkapta a Martin Aranyérmet, a Halász Érmét, aranyérmese az Amerikai Kémiai Egyesületnek. 16 egyéb amerikai és nemzetközi kitüntetés tulajdonosa.

Az Egyetem Tanácsa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.